

Forslaget indebærer, at der vil være dansk straffemyndighed efter forslaget til straffelovens § 6 i de tilfælde, hvor en lovovertrædelse består i, at bestemte former for tekst-, lyd- eller billedmateriale mv. udbredes fra udlandet gennem internettet mv. og derved bl.a. gøres tilgængeligt her i landet. Det er imidlertid en forudsætning, at materialet på grund af sproglige eller andre forhold kan anses for at have særlig relation til (bl.a.) Danmark, herunder særlige grupper i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vil f.eks. give dansk straffemyndighed, hvis børnepornografiske billeder fra udlandet udbredes (straffelovens § 235) her i landet gennem internettet med ledsagende dansk-sproget tekst med vejledning om downloading af billederne, bestilling af flere billeder mv. Som et andet eksempel kan nævnes tilfælde, hvor der fra udlandet sker udbredelse her i landet gennem internettet af forhånende udtalelser om en bestemt befolkningsgruppe (straffelovens § 266 b). Er udtalelserne på dansk, eller er de efter deres indhold særligt rettet mod medlemmer af den pågældende befolkningsgruppe i Danmark, vil der være dansk straffemyndighed efter den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse angår alene lovovertrædelser af ovennævnte karakter (ulovligt udbredelse af tekst-, lyd- eller billedmateriale mv.). Den generelle bestemmelse om virkningsprincippet, jf. forslaget til straffelovens § 9, stk. 2, vil således ligesom den gældende § 9 skulle anvendes i forhold til andre former for lovovertrædelser begået gennem internettet. Dette vil f.eks. gælde i forhold til en person, der fra udlandet afsender en mail med en virus til en bestemt modtager her i landet, hvis computer mv. derved udsættes for et virusangreb, når mailen åbnes (hærværk, jf. straffelovens § 291).

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 10, *stk. 1*, skal afgørelsen om såvel straf som om andre retsfølger af en handling ske efter dansk lovgivning. Bestemmelsen foreslås videreført med enkelte ændringer af rent redaktionel karakter.

Med det foreslåede *stk. 2* videreføres straffelovens § 10, *stk. 2*, 1. pkt. Det følger af den gældende bestemmelse, at der ikke kan idømmes en strengere straf end hjemlet ved lovgivningen på gerningsstedet i de tilfælde, der er nævnt i straffelovens § 7, *stk. 1* og 2 – dvs. i de tilfælde, hvor påtale her i landet for udlands-handlinger er betinget af, at handlingen er strafbar

både efter dansk lovgivning og efter lovgivningen på gerningsstedet (dobbelts strafbarhed). Det antages, at bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse i forhold til de tilfælde, der er nævnt i straffelovens § 8, nr. 6 (som også er betinget af dobbelt strafbarhed).

I stedet for (som efter den gældende bestemmelse) at henvise til § 7, *stk. 1* og 2, foreslås det udtrykkeligt angivet, at der ikke kan idømmes strengere straf end hjemlet ved lovgivningen på gerningsstedet, når dansk straffemyndighed er betinget af dobbelt strafbarhed.

Den foreslåede bestemmelse omfatter de tilfælde, der er nævnt dels i straffelovens § 7, *stk. 1* og 2 (som foreslås videreført med forslaget til straffelovens § 7, *stk. 1*, nr. 1, og *stk. 3*, jf. ovenfor), dels i straffelovens § 8, nr. 6 (som foreslås videreført med forslaget til straffelovens § 8, nr. 6). Derudover omfatter det foreslåede *stk. 2* de tilfælde, der er omfattet af forslaget til de nye bestemmelser i straffelovens § 7 a, *stk. 1* og 2, om handlinger foretaget inden for et fremmed myndighedsområde og rettet mod personer med tilknytning til Danmark.

Efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 10, *stk. 2*, 2. pkt., finder gerningsstedets straffemaksimum ikke anvendelse ved retsforfølgning her i landet for udlands-handlinger foretaget af personer, som på gerningstidspunktet havde dansk indfødsret eller var bosat i den danske stat, når handlingen omfatter seksuel udnyttelse af børn eller kvindelig omskæring (jf. straffelovens § 222, § 223 a, § 224, jf. § 222 eller § 223 a, § 225, jf. § 222 eller § 223 a, § 226, § 230, § 235, § 245 a eller § 246, jf. § 245 a).

Dansk straffemyndighed i forhold til sådanne lovovertrædelser kan efter gældende ret – i de tilfælde hvor handlingen er strafbar efter gerningsstedets lovgivning (dobbelts strafbarhed) – ikke støttes på den gældende bestemmelse i straffelovens § 7, *stk. 3*, men må derimod støttes på straffelovens § 7, *stk. 1*, nr. 2 (som videreføres med forslaget til straffelovens § 7, *stk. 1*, nr. 1). Sidstnævnte bestemmelse er imidlertid betinget af dobbelt strafbarhed, hvorfor den gældende bestemmelse i straffelovens § 10, *stk. 2*, 1. pkt. – uden bestemmelsen i 2. pkt. – ville føre til, at gerningsstedets straffemaksimum ville finde anvendelse.

Dansk straffemyndighed i forhold til seksuel udnyttelse af børn eller kvindelig omskæring begået i udlandet af personer med tilknytning til Danmark på gerningstidspunktet vil imidlertid fremover kunne støttes på forslaget til straffelovens § 7, *stk. 1*, nr. 2, *litra a*, uanset om forholdet er strafbart eller straffrit efter lovgivningen på gerningsstedet. Efter bestemmelsen er dansk straffemyndighed således ikke betinget af dob-